

Redaktørens forord

Det første nummer af Dansk Sociologi i 2017 er et åbent nummer og indeholder tre artikler, et reviewessay og en anmeldelse.

Nummeret er det første, der udgives fra Djøf Forlag efter dialog og forhandlinger gennem 2016. I redaktionen ser vi frem til det kommende samarbejde med forlaget.

Inden for de nye rammer er der endnu ikke fundet en holdbar aftale om materiale til billedsiden i tidsskriftet. Det arbejder vi på i redaktionen, men vi kommer desværre til at undvære illustrationer indtil der er fundet en løsning.

I den første artikel "Og hvis vi så ikke må – jamen hvordan skulle vi vide det?" ser Morten Frederiksen og Line Britt Madsen på den voksende kontrolindsats i den kommunale forvaltning af sociale ydelser, og nærmere bestemt på de kontrolteam, der i mange kommuner skal modarbejde socialt bedrageri blandt modtagere af sociale ydelser. I artiklen, der bygger på en mindre etnografisk undersøgelse af kontrolmedarbejdernes praksis i en større dansk kommune, viser forfatterne, hvordan kontrolmedarbejdernes praksis klassificerer og konstituerer ydelsesmodtagere som sociale bedragerere i krydsfeltet mellem strafferetslige krav om bevisførelse og forvaltningsretslige krav om sandsynliggørelse.

Fra en kritisk undersøgelse af en fremvoksende kontrol- og dokumentationsdimension i det kommunale sociale arbejdes praksis bevæger vi os i den anden artikel til uddannelsessociologien og håndteringen af viden i uddannelsers curricula. I artiklen "Socialrealisme – et nyt perspektiv på viden" præsenterer og udvikler Verner Larsen "socialrealismen" eller "social-realismeskolen" (SRS), der er en voksende position og videreudvikling af den kritiske realisme inden for uddannelsessociologien. SRS påpeger kritisk, at især konstruktivistiske strømninger har ført til en relativisering af vidensbegrebet, der har været med til at fortrænge viden som et selvstændigt objekt i uddannelsessociologisk forskning. Verner Larsen diskuterer de socialrealistiske perspektiver med afsæt i en curriculumanalyse fra to danske professionsbacheloruddannelser.

I den tredje artikel, "Plagiering i forskning, videnskabsetiske og videnskabssociologiske aspekter" diskuterer Heine Andersen de sociale normer omkring plagiat og selvplagiat i forskning. Artiklen rummer både en teoretisk og idéhistorisk udvikling af begreberne om plagiat og selvplagiat og en udfoldet refleksion over videnskabsetiske kodekser omkring plagiat og selv-

plagiat. Tre videnskabetiske positioner diskuteres: Naturret (Locke), dannelsesret (Hegel) og utilitarisme-funktionalisme (Mill og Merton).

I sit review essay "Singularity is near" – en transhumanistisk trosretning spreder sig", diskuterer Henning Eichberg igangværende teknologiske transformationer af mennesket og en i nogle sammenhænge kvasi-religiøs fremskridtsideologi, der vokser frem i kapitalstærke miljøer omkring Google, Facebook m.fl. Eichberg tager afsæt i aktuel teknoanalytisk og -ideologisk litteratur, knytter idéhistorisk an til futuristiske og avantgardistiske strømninger fra første tredjedel af det 20. århundrede, og argumenterer for, at sociologiens magtkritik og dens selvkritiske epistemologi er udfordret.

Henning Eichberg døde efter længere tids sygdom kort før redaktionens afslutning. Som kultursociolog var han bl.a. optaget af identitet, sport, krop og leg, og fortsatte helt frem til det sidste med at være aktiv forsker.

Nummeret afsluttes af Heine Andersens anmeldelse af bogen "Sociologisk teori. En grundbog" af Carsten Bagge Laustsen, Lars Thorup Larsen, Mathias Wullum Nielsen, Tine Ravn og Mads P. Sørensen.

God læselyst!

Mikkel Bo Madsen